

1960-ban Kennedy azért jelölte alelnökének Johnsont, hogy biztosítsa a déli demokraták támogatását. Johnson Kennedy meggyilkolása napján, 1963. november 22-én Dallasban a véres ruhát viselő Jacqueline Kennedy mellett tette le az esküt az elnöki repülőgép, az Air Force One fedélzetén.

ken, a szállodákban, az éttermekben és más nyilvános létesítményekben, s lehetővé tette az iskolai szegregáció teljes felszámolását. Az 1965-ös szavazati jogok törvénye lehetővé tette a diszkrimináció által sújtott kisebbségeknek politikai jogaik gyakorlását. Johnson nevezett ki elsőként afroamerikaiakat a kabinetbe és a Legfelsőbb Bíróság tagjai közé. Az 1968-as polgárjogi törvény büntetést írt elő a törvény megszegői számára, meghatározta az indiánok jogait, s betiltotta a diszkriminációt a lakóhelyek eladásánál vagy bérbeadásánál.

AZ EGYESÜLT ÁLLAMOK 36. ELNÖKE

LYNDON B. JOHNSON

1963. NOVEMBER 22. – 1969. JANUÁR 20.

Ő VOLT A 20. SZÁZAD LEGTEVÉKENYEBB HÍVATÁSOS POLITIKUSA. ALIGHA VOLT NÁLA AKTÍVABB POLITIKUS WASHINGTONBAN. A PARLAMENTI TAKTIKA MESTEREKÉNT RENDKÍVÜLI RÁBESZÉLŐKÉPESSÉGGEL RAGADTA KARON, VEREGETTE HÁTBA, AKIT MEG AKART GYŐZNI, ÉS ADDIG TORNYSULT FÖLÉ SZÁZKILENCVENEGY CENTIMÉTERES MAGASSÁGÁVAL, AMÍG AZ ILLETŐ EL NEM FOGADTA ÁLLÁSPONTJÁT. EZT NEVEZTÉK JOHNSON–KEZELÉSNEK.

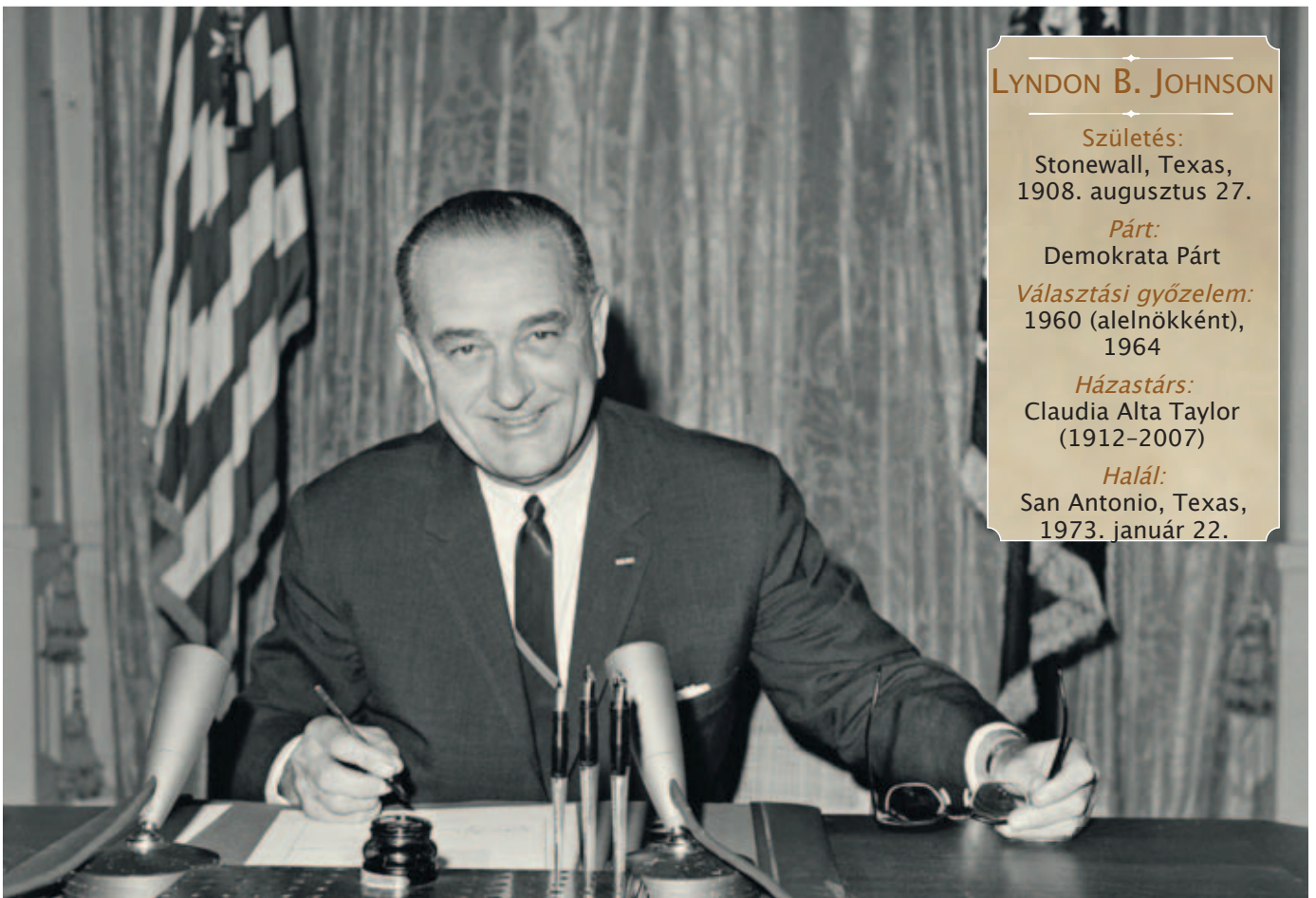
Amikor pedig az elnök 1965. március 15-én a polgárjogi mozgalom leghíresebb dalát és jelszavát idézte fel a Kongresszus előtt („*We Shall Overcome...*”), Martin Luther King örömeiben sírva fakadt a televízió előtt. Az amerikaiak egy rövid időre úgy érezték, hogy olyan elnökük van, aki mindent megtesz a szegények és a kisebbségek támogatására.

Johnson elnökségét a vietnami háború tette tönkre.

Abban reménykedett, hogy ha Kennedy külpolitikáját folytatja, támogatni fogják belső reformjait. Csakhogy Vietnamban korrupt és gyenge kormányzatok követték egymást, ő pedig egyre több katonát küldött a véres és kegyetlen háborúba. Nem sikerült ellenfeleit tárgyalóasztalhoz ültetni, s az amerikai társadalommal sem tudta megértetni és elfogadtatni a háborús célokat.

Felerősödtek a háborúellenes mozgalmak, és százezres tüntetéseken skandálták az elnököt gyalázó jelszavakat. A feketék polgárjogi mozgalma a hatvanas évek közepén egyre erőszakosabbá vált, és több városban is véres zavargások törtek ki, pedig Johnson törvényalkotói programjának nagy szerepe volt abban, hogy a fekete családok egyharmadának sikerült felemelkednie a középosztály soraiba.

Népszerűsége oly rohamosan csökkent, hogy 1968. március 31-én a televízióban bejelentette: leállítja a csapatszálításokat, és nem indul az elnökválasztáson. Még csak el sem ment a Demokrata Párt elnökjelölő konvenciójára. Szomorú szavakkal foglalta össze kudarcának magyarázatát: „*Én szúrтам el. Kezdettől tudtam, hogy ha elhagyom azt az asszonyt, akit igazán szerettem, a nagy társadalmat, hogy harcoljak azért a szajháért, a háborúért [...], akkor mindent elveszíthetek otthon. Minden reményemet [...] minden álmomat.*” ♦

LYNDON B. JOHNSON

Születés:

Stonewall, Texas,
1908. augusztus 27.

Párt:

Demokrata Párt

Választási győzelem:

1960 (alelnökként),
1964

Házastárs:

Claudia Alta Taylor
(1912–2007)

Halál:

San Antonio, Texas,
1973. január 22.